

Къдетыйтъ земледѣлецъ помисли чи то-ва бѣше послѣднѣйтъ опытъ, и, безъ да чака окончателното рѣшеніе за сѣдбицѣтъ си, той стана да си иде; но младата дѣвойка го въспре като го пригърна въ обятія си, и, като гледаше предъ себе си безъ да дързне да дигне очи:

— Ахъ! Германе, му каза ты съ сълзы и съ стенанія, не сте ли еще угадили *чи азъ ви обичамъ?*

Германъ щѣше да полудѣе отъ радостъ, ако сынъ му, който го трѣсяше и който влѣзе съ тропотъ въ колибѣтъ, възсѣдналъ еднѣ тоякъ, отдира на коіжто стояше като на капулы и малката му сестрица която удряше съ еднѣ въ бовѣтъ клонъ този мечтателенъ конь, не го свѣстѣваше тѣй ненадѣйно въ упоеніето му. Той го дигна на рѣцѣтъ си, и, като го мина въ рѣцѣтъ на годеницѣтъ си:

— Виждь, ѣ каза, ты не направи само мене благополученъ като мя обѣгна!

КРАЙ.

НА АЛЕВОМЪ
КАТО ВЪЛКЪТЪ